

ΩΡΑΙΟΝ ΔΩΡΟΝ.

— Τί δῶρον νὰ κάμωμε τῆς μαμᾶς, ποῦ ἔχει αὖριον τὰ γενέθλιά της; εἶπεν ἡ μικρὴ Φανῇ εἰς τὴν Ἐλενίτσα καὶ τὴν Μαργαρίτα.

— Ξέρω καὶ ἐγώ! Πάμε νὰ ῥωτήσωμε τὴν θεία τὴν Εἰρήνην. Ἐκείνη θὰ μᾶς πῇ κατὶ καλό!

— Πάμε, ἀλλὰ νὰ μὴν τὸ ξέρῃ ἡ μαμᾶ!

Καὶ τὰ τρία ἀδελφάκια ἐπῆγαν ἀμέσως εἰς τῆς θείας Εἰρήνης τὸ δωμάτιον, καὶ τῆς εἶπαν τί ἤθελαν.

— Ξέρετε τί νὰ τῆς δώσετε, μπατάκια μου; εἶπεν ἡ καλὴ θείτσα· νὰ σᾶς πάρω νὰ φωτογραφηθῇτε μὲ τὸ ἀδελφούλη σας τὸν Ἀλέκο, καὶ νὰ τῆς χαρίσετε τὴν φωτογραφίαν σας!

— ὦ! τί ὠραῖα, τί ὠραῖα! ἐφώνησαν καὶ τὰ τρία κοριτσάκια. « Ἀλλὰ σοῦς! νὰ μὴ τὸ καταλάβῃ ἡ μαμᾶ!

Ἐκείνην τὴν ἡμέρα ἡ μαμᾶ ἐδῆκε νὰ κάμῃ μίαν ἐπίσκεψιν, καὶ ἡ θεία ἀμέσως στέλλει τὸν ὑπηρετὴν, καὶ φωνάζει τὸν φωτογράφον, νὰ ἔλθῃ νὰ φωτογραφῇ τὰ παιδάκια μέσα εἰς τὴν

τραπεζαρία! Σὲ μισὴ ὥρα ἔφθασεν ὁ φωτογράφος. Ἡ καλὴ θεία τὰ εἶχε ἐνδύσει καὶ τὰ τέσσαρα μικρὰ μὲ τὰ καλά των ρούχα καὶ τὰ εἶχε κτενίσει καὶ συγυρίσει, καθὼς πρέπει. Ἀνεβάζει τότε μίαν μεγάλην κόφην, τὴν γεμίζει ροκανίδια καθαρά, καὶ ἐπειτα καθίζει τὰ τέσσαρα

ἀδελφάκια μέσα! Ἐπειτα στήνει ὁ φωτογράφος τὴν μηχανήν του καὶ τοὺς λέγει νὰ μὴ κουνηθοῦν διόλου. Καὶ τὰ καῦμενα ἐσάθησαν τὸσον ὠραῖα καὶ ἥσυχα, ποῦ ἐδῆκε λαμπρὰ ἡ φωτογραφία.

Καὶ ὅταν ἤλθαν τὰ γενέθλια τῆς μαμᾶς τὸσον ἐχάρηκε μὲ τὴν φωτογραφίαν αὐτήν, ὥστε ἐφίλησε ὅλα τὰ μικρά της καὶ εἶπεν ὅτι νὰ τῆς ἔδιναν ὅλα τὰ διαμάντια τοῦ κόσμου, δὲν ἐμποροῦσαν νὰ τὴν εὐχαρισήσουν τόσον πολὺ. Καὶ ἐπειδὴ

ἤμαστε καὶ μεῖς ἐκεῖ, μᾶς ἔδωκαν καὶ μᾶς μία ἀπὸ αὐτὰς τὰς φωτογραφίας, καὶ ἐμεῖς τὴν χαρίζομεν εἰς τοὺς μικροὺς μας συνδρομητάς!

— Ὁ ἀριθμὸς ἐννέα. Ὁ ἀριθμὸς ἐννέα θὰ κατέχῃ ἀγαθὰν θέσιν εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα, ὅσα ἔγιναν καὶ θὰ γίνων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀρχαιμένου ἔτους μέχρι τοῦ 2000 ἔτους.

Ὡραῖον δῶρον.